

מהספרות המקצועית במטעים

דישון הזית

המחבר כי במקום שיש רק אפשרות כזאת (זיתים בהשקאה, או גשמים מאוחרים) לדחות את הדישון בחנקן לתקופת גידול הפרי. בתקופה זו יש לתת לעץ חנקן מהיר-פעולה. באזורים שהזית גדל בעל, אך יש לקוות לגשמי אביב מאוחרים, יש לדשן בחנקן בסוף אפריל.

המחבר עסק במשך 5 שנים בנסיונות דישון זיתים והגיע למסקנות שלהלן: "בשנת-יבול", הרי כל דישון חנקני, הניתן בחורף, מנוצל להגברת היבול של אותה שנה, והעץ נשאר בגרעון של חנקן ואינו מוציא צימוח חזק בשנה הבאה, וזה גורם, לחוסר יבול בשנה שאחרי גיבה טובה. לפיכך מיעץ

ט ב ל ה א'. תוצאות הנסיון (בזן איטלקי לשמן — "קאנינו").

ח ל ק ו ת ה נ ס י ו ן	יבול ממוצע שנתי בק"ג לעץ			1951	1952
	1948	1949	1950		
+ דישון מאוחר ביותר	33,38	49,72	59,27	48,95	73,47
++ דישון באיחור בינוני	27,03	91,57	43,95	37,47	14,17
ביקורת בלי דישון	42,41	17,17	83,82	36,24	19,34
0 דישון מוקדם בינוני	47,07	19,95	40,64	44,52	13,52
00 דישון מוקדם ביותר	49,16	28,76	47,89	46,20	25,91

ביאור הסימנים: + = 8 ק"ג חנקן סידן

לעץ באפריל וראשית מאי;

++ = 4 ק"ג באותה תקופה;

0 = 4 ק"ג לעץ בפברואר;

00 = 8 ק"ג לעץ בפברואר.

הבכרת הבשלת האגסים

במשך 1952—1953 נעשו נסיונות, כדי לראות מהי השפעת החומר D 2,4, בריכוזים שונים, על פירות האגס. ב-1952 רוססו עצים של שני הזנים ג'ו וברטלט, חדשיים אחרי הפריחה, ב-0.30 גר' D 2,4 ל-100 ל' מים (3 חלקי מיליון). שום נזק לא נגרם לעלים. בזן ג'ו הבכיר הפרי ב-8—10 ימים, אך הוא התקמח מהר. ברטלט הבשיל 10 ימים לפני פירות הבקורת ונשמר יפה בקירור. ב-1953 רוססו עצים מהזנים הנ"ל באותו הריכוז. לא היה נזק בעלים, הפרי היה גדול במקצת מפירות הבקורת ונשמר יפה בקירור. ריסוס הזן ג'ו ב-1 גר' D 2,4 ל-100 ליטר מים, הביא, אמנם, להבכרת הפרי בשבוע ימים, אך

היבול הממוצע לשנה לעץ בחמש שנים, בק"ג

דישון מאוחר ביותר	52,95
דישון באיחור בינוני	37,24
ביקורת	39,76
דישון מוקדם בינוני	33,14
דישון מוקדם ביותר	39,58

בדישון בפברואר, לאחר שנת יבול — באה שנה בלי יבול. בדישון במאי — נשא העץ יבולים מדי שנה. על ידי דישון מאוחר, מאפשרים לזית להצמיח די ענפים שיניבו פרי בשנה שלאחר הדישון. (Il sistema Sommaini di Concimazione dell'olivo, Sommaini L. Ann. Sta. Chimico agraria Roma Pub. N. 106, 1953—54).

נסיונות בהדברת זבוב הזית באיטליה

הנסיונות בהדברת זבוב הזית, שהחלו באיטליה ב-1949 ונמשכו עד 1953 — נתנו תוצאות משביעות רצון.

חומר הריסוס היה על בסיס פרטיון — p. nitrofenildiele tiofostet — ושניים עד שלושה טיפולים נתנו תוצאות טובות. העצים שרוססו — אחוז הזיתים הנגועים בהם נע בין 0,11% עד למק-סימום של 4,26%, בהשוואה לעצי הביקורת, שאחוז הפרי הנגוע בהם נע בין 14,27% — 94,54%.

החומר הנ"ל המית את הזבובים המבוגרים שהת-ישבו על הפרי או על העצים שרוססו. החומר פגע גם בזחלים ובביצים. הנסיון לא הוכיח, שהחומר פוגע בגולם, או במבוגרים בזמן גיחתם מן הפרי.

אין לקבוע תאריך קבוע של ריסוס לכל זני הזיתים, כי התקפת הזבוב תלויה בהתפתחותו ודרגת הבשלתו של הזית. ההדברה המלאה הושגה כאשר ריססו עם הופעתו הראשונה של הזבוב, אך תוצאות טובות למדי הושגו גם כשהריסוס בוצע בעצם ההתקפה (נגיעות של 30% בזמן הריסוס).

הנסיון הוכיח, שיכולים להדביר את הזבוב גם בעצים בודדים, אפילו כשהם מוקפים עצים שלא קיבלו כל טיפול.

(Gellegrini G. Esperimenti di lotte antidacica svolti nel 1952.

Montecatini, Centro di sperimentazione Agraria).

הבלה"ד סילביה רייך

טעמו של הפרי היה בינוני. הברטלט הבכיר ב-4—5 ימים.

(Jouve, R.: Arbor. fruit 1954, No. 3, p. 6, L'accélération de la maturation des poires).

הפקלת — אויב מס' 1 של ההדרים

בזמן האחרון נבדקו פרדסים בקליפורניה, כדי לראות מהו אחוז העצים הנגועים בפקלת (פסורו-סיס) ומהי השפעת המחלה על היבול. התברר, כי מ-193,545 עצים שנבדקו, הרי ב-8% נמצאו סימנים של פסורוסיס בדרגות שונות. העצים הנגועים חולקו ל-4 קבוצות, לפי דרגת המחלה. בדרגה ראשונה נפגעה רק קליפת העץ; בדרגות האחרות נפגעים גם הזרועות והענפים. הביקורת בפרדסי הולנסיה הראתה, כי יבולי העצים בדרגה הראשונה של המחלה נפגעים אך מעט (מקבלים בממוצע 99,5% של היבול הנורמלי); אולם בדרגות החריפות יותר של המחלה פוחת היבול והעצים מניבים רק 76%—47,4% מהיבול הנורמלי.

הנסיון הראה, כי ניקוי הקליפה, או שימוש ב-75 — DN (תכשיר המכיל חמרי דיניטרו) יכול לעכב את התפתחות המחלה. הטיפול כדאי בעצים שנפגעו מעט, ולכן חשוב ביותר, כי לפחות פעם בשנתיים יערכו מפקד על מצב הפרדס. עצים שנפגעו קשה — רצוי לעקור; כיון שהמחלה אינה עוברת מעץ לעץ, מותר לנטוע עץ חדש במקום העקור, אך יש להקפיד, שהעץ החדש יורכב ברכב בריא.

(Moore, W. P., Nauer, E., Yendol, W., Psorosis — Citrus Enemy No. 1, Calif. Citro-graph. Jan. 1955).